

Biennale Dizajnu i Sztuki Miejskiej

wrzesień 2022
Gdynia

informator
✂

Na styku i na obrzeżach dzielnic: Śródmieście i Grabówek, sześć tegorocznych realizacji wyznacza sześć obszarów tematycznych:

port

Techniczna, jak od linijki, przestrzeń z industrialną zabudową. Raczej nie przychodzi się tutaj spędzać czasu poza pracą, ale portowa panorama jest widoczna z wielu miejsc w mieście — także z mieszkalnego Grabówka.

materiał

Obiekty z recyklingu to nie, jak kiedyś, produkty drugiej kategorii. Dają nowe możliwości i mają nową wartość estetyczną. Czy kiedyś zastąpią tradycyjne tworzywa rzeźbiarskie?

tranzyt

Estetyka przelotówek, sznury ciężarówek, kolorystyka tablic drogowych kształtuje miejski krajobraz w okolicy portu.

morze

W obrębie stoczni i portu docięte do potrzeb człowieka, ale na jego naturalnych brzegach można znaleźć materiały, które staną się składnikiem alternatywy dla tworzyw sztucznych.

mieszkanie

Schronienie, odpoczynek, konsumpcja. Najmniej reprezentacyjne części osiedli mieszkalnych to te związane z odpadami, które produkujemy, ale sztuka publiczna może pojawiać się nawet w tak nieoczywistych miejscach.

las

Otula mieszkalną część dzielnicy. To z jego głębi do terenów zajętych przez człowieka przychodzą w poszukiwaniu łatwego jedzenia dzikie zwierzęta.

1 realizacje las

Dzikie zwierzęta w mieście.
Seria rzeźb wykonanych z giętego
pręta na podstawie ilustracji.

Olia o swojej pracy

Przyjechałam do Gdyni w zawiłym momencie swojego życia: po rozpoczęciu wojny w Ukrainie. Staralam się zaakceptować to miasto, jako moje miejsce na jakiś czas. Zauważyłam tu mnóstwo zwierząt, które nie pojawiają się w przestrzeni mojego miasta: dziki, kuny, lisy, sarny, foki, ale też te bardziej znane: ćmy, wiewiórki, mewy. Obserwowanie ich działało na mnie kojąco, ale myślałam też o zwierzętach, które w Ukrainie cierpią z powodu działań militarnych i bombardowań.

Ludzie lubią oglądać zwierzęta, bo mamy wrażenie, że ich życie, instynktowne i pozbawione dylematów, bywa łatwiejsze od ludzkiego. Niemniej wydaje mi się, że świadomość zwierząt nie jest brana wystarczająco serio. Stworzyłam więc serię zwierzęcych bohaterów, którzy ilustrują problemy, z którymi mierzą się ludzie w kontekście wojny i nie tylko.

Rzeźby, które pojawiają się w klimatycznych zaułkach Crabówka, będą mówić o przetrwaniu w niepewnych czasach, trudnościach z przystosowaniem się do zmian, poczuciu winy i bezsilności, ale też zdolności do poszukiwania światła dającego nadzieję w trudnych czasach.

Olia Hordiienko projektantka i ilustratorka z Kijowa w Ukrainie. W ostatnich latach pracowała przy projektach społecznych i kulturalnych dla ukraińskich organizacji pozarządowych wspierających prawa człowieka. W swojej pracy artystycznej koncentruje się na tematach takich jak: zdrowie psychiczne, nierówności społeczne, wizualny kicz w kulturze krajów postsocjalistycznych. Od 2018 do 2022 była współtwórczynią niezależnego internetowego zinu „VONO” o sztuce w Ukrainie.

lokalizacja

okolice ul. Kapitańskiej

Mural z użyciem kroju pisma Fernhout układającego się w hasło zaczerpnięte z utworu Nicka Cave'a: „The ship song”.

Rozpoczynając pracę ze studiem Thonik chcieliśmy, żeby napis nawiązywał do historii stoczni, na przykład nazwy wyprodukowanych tu statków. Ucieszyła nas propozycja, żeby odnieść się do zadania w sposób niebezpośredni: cytatem z piosenki, który tytułowy statek traktuje w sposób całkowicie metaforyczny.

lokalizacja

Sam napis prezentuje krój pisma o nazwie Fernhout stworzony przez Studio Thonik. To krój oparty o projekt plakatu typograficznego z 1963 roku, kiedy to Wim Crouwel stworzył grafiki na wystawę holenderskiego malarza Edgara Fernhouta. Pomimo malarskiego pochodzenia, „prymitywne” formy tego kroju bez trudu wpisały się w industrialną przestrzeń gdyńskiego portu. Wszystko dlatego, że znaki zostały oparte o zasady wydestylowane z blokowego, szablonowego napisu „edgarfernhout”. Litery o zaokrąglonych segmentach i skośnych wcięciach zostały opisane na dwukolumnowej siatce składającej się z podłużnych prostokątów rozmieszczonych w czterech rzędach.

ul. Kadłubowców

Choć litery są proste i wyraziste, to ich ascetyczna forma była wyzwaniem dla projektantów. Skrupulatnie zaprojektowana przez Crouwela siatka pozwoliła z jednej strony na omalże automatyczne zaprojektowanie kolejnych liter, a z drugiej bardziej złożone glify z ukośnymi kreskami, takie jak „k, s, x, z, 2, 4, 5, 7”, musiały zostać drastycznie uproszczone. Niektóre szczegóły sprawiały projektantom trudność — np. jak w tak ograniczonym systemie narysować kropkę nad „i”? Dlatego rozbudowanie napisu do fontu wymagało bardziej swobodnego podejścia i wprowadzenia nowych form, takich jak kwadrat.

Ponadto, jako sztandarowy przykład holenderskiego projektowania graficznego, krój Fernhout został użyty przez studio Thonik w identyfikacji wizualnej Dutch Design Week, największego wydarzenia poświęconego projektowaniu w Europie Północnej.

Amsterdamska
siedziba studia
Thonik

Thonik to grupa projektantów, którym przewodzą Nikki Connissen i Thomas Widdershoven. To studio zaangażowane — jego członkowie nie boją się poruszać tematów sprawiedliwości społecznej. Piszą o sobie: „Chcemy zmieniać świat, projekt po projekcie. Specjalizujemy się w komunikacji i identyfikacji wizualnej oraz projektowaniu animacji i interakcji”.

Mural z elementami instalacji wykonanych z tablic drogowych.

Felix o swojej pracy

Ta praca zaczęła się od obserwacji znaków drogowych. Robiłem w tym czasie prawo jazdy i, szczerze mówiąc, wielu z nich nie rozumiałem, więc były dla mnie po prostu ładnymi kształtami. Kiedy sam eksperymentowałem z tym językiem wizualnym, zauważyłem jak jest piękny i bezpośredni, kiedy czyta się go z pominięciem znaczenia.

Starałem się przekazać to uczucie ekscytacji ignoranta. Dzięki temu odbiorca może spojrzeć na znaki, tak jakby widział je po raz pierwszy — bez znaczenia i treści. Ale z drugiej strony oczywiście coś w nich jest. Jednak odbiorca sam nadaje im treść, próbując dopasować konkretny znak do znaczenia. Czy to jest woda? Albo to: czy to statek? A tu? Czy to główka cebuli albo innej rośliny... albo skała? Czy to mógłby być robak? Ale w sumie, dlaczego miałby to być robak? Nikt nie wie tego na pewno.

Czym ten projekt różni się od poprzednich?

We wszystkich pracach towarzyszą mi: kolor, forma i typografia, a nawet język. Często staram się wyjść poza schemat moich prac i jednocześnie stworzyć swego rodzaju naturalność. Twórczość oznacza dla mnie także pokazywanie różnych możliwości i mam nadzieję, że dla odbiorców również jest ona bodźcem do takich poszukiwań.

W zasadzie wszystkie moje projekty różnią się od siebie — każdy jest eksperymentem i przygodą, której zakończenia nie znam. Często jestem zaskoczony finałem. W tym wypadku jest to największa trwałość i czysto artystyczna praca w przestrzeni publicznej. Nie mogę się doczekać, kiedy zobaczę ją na żywo.

lokalizacja

Grabowo 4

Feixen to niezależne studio projektowe mieszczące się w Lucernie w Szwajcarii, które tworzy koncepcje wizualne. Ich język plastyczny jest prosty, mocny i lotny — w ich pracach typografia staje się obrazem, kolor przestrzenią, a grafika częścią przestrzeni miejskiej. Mówią o sobie: „Specjalizujemy się konkretnie w niczym specjalnym. Bez względu na to, czy to projektowanie graficzne, wnętrza, moda, projektowanie literatury, czy animacji — jeżeli jest to dla nas wyzwaniem, to jesteśmy zainteresowani”. Podejmują współpracę międzynarodową z klientami takimi jak: Nike, Google, Hermès i The New York Times, a także z lokalnymi instytucjami: Wanderlust lub festiwal Nuits Sonores we Francji, Lucerne University of Applied Sciences and Arts, Südpol i Teatr Luzerner.

Niezrealizowany koncept Studio Feixen,
który stał się punktem wyjścia do instalacji
na gdyńskim Grabówku.

4 realizacje mieszkanie

Wspólny projekt Malwiny Konopackiej i Jacka Walesiaka jest eksperymentalnym rozwinięciem zderzenia twórczości obu artystów, które miało miejsce na wystawie Let's Pop In w ramach cyklu prezentacji artystycznych w przestrzeni Traffic Design. Tym razem w duchu re-use artyści biorą na warsztat wszechobecny plastik, któremu nadają drugie życie w postaci serii kompozycji wizualnych.

Instalacje zostaną wykonane z odpadów plastikowych przetopionych na nowe formy. By sprawdzić możliwości przetwarzania plastiku kupiliśmy maszynę, z której powstają próbki materiałów o różnych właściwościach — różne kolory, faktury, przepuszczalność światła wygenerują nowe możliwości przeniesienia prac duetu w przestrzeń publiczną.

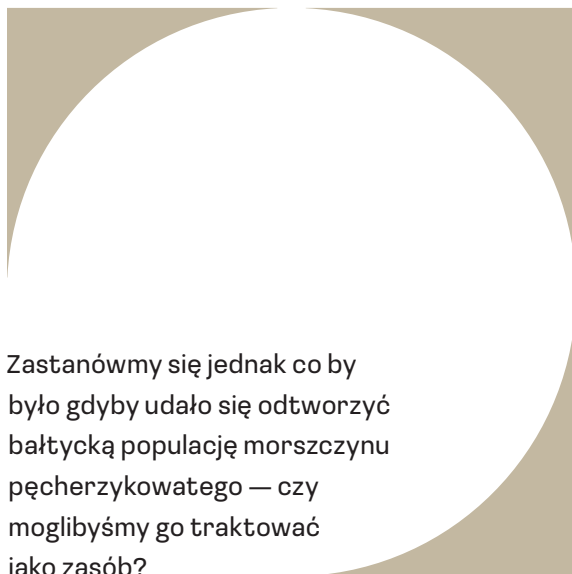
Malwina Konopacka — projektantka i ilustratorka, autorka kolekcji ceramiki OKO. Urodzona w 1982 roku w Warszawie, studiowała Wzornictwo Przemysłowe w warszawskiej ASP i ilustrację na Universität der Künste w Berlinie. Jako ilustratorka współpracowała z prasą i to z pasji do ilustracji wynikły pierwsze wazony OKO — artystka chciała sprawdzić, jak zadziała rysunek w trójwymiarowym świecie przedmiotów codziennego użytku. Pierwszy obiekt z rodziny OKO powstał w 2014 roku i od tej pory rodzina stale się powiększa.

Instalacje z przetopionego plastiku przy wiatkach śmietnikowych na terenie Grabówka.

Efekt współpracy artystów, których prace na co dzień spotyka się raczej we wnętrzach, tym razem znaleźć będzie można w nieoczywistych przestrzeniach dzielnicy mieszkalnej. W tym projekcie odpad i sztuka spotykają się na dwóch poziomach — przetworzenia i lokalizacji.

Jacek Walesiak — urodzony w 1987 w Warszawie. Absolwent Wydziału Grafiki na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Artysta wizualny, projektant graficzny. W latach 2011–2022 współtwórca studia specjalizującego się w tworzeniu komunikacji wizualnej. Od 2022 r. partner oraz creative director w Mamastudio. Zawodowo zajmuje się projektowaniem graficznym, tworzy systemy identyfikacji wizualnej, plakaty, znaki graficzne, okładki płyt. Juror w najważniejszych konkursach projektowych w Polsce. Prowadzi wykłady, szkolenia oraz prelekcje z zakresu komunikacji wizualnej. Wielokrotnie nagradzany w Polsce (KTR, PGDA, Dobry Wzór) jak i za granicą (European Design Awards).

Zastanówmy się jednak co by było gdyby udało się odtworzyć bałtycką populację morszczynu pęcherzykowatego — czy moglibyśmy go traktować jako zasób?

Biomural wykonany z wykorzystaniem lokalnie pozyskanych odpadów oraz substancji żelującej z glonów — alginianu sodowego z brunatnic.

Morszczyn występuje w wielu moich wspomnieniach z dzieciństwa — zbieranie go z plaży, dekorowanie zamków z piasku, przebijanie pęcherzyków jak zabawa folią bąbelkową. Na wiele lat zniknął z plaż i mojej pamięci. W tym roku w ramach projektu znowu zbieram morszczyn na wybrzeżu w okolicach Słowińskiego Parku Narodowego. W Słajszewie znalazłam kilka okazów przytwierdzonych do kamieni — stąd wniosek, że może wróciły do polskiej części Bałtyku. Instytut Oceanologii Polskiej Akademii Nauk wyznaczył nagrodę za udokumentowanie morszczynu rosnącego w Polsce — sprawdźmy, czy powrócił.

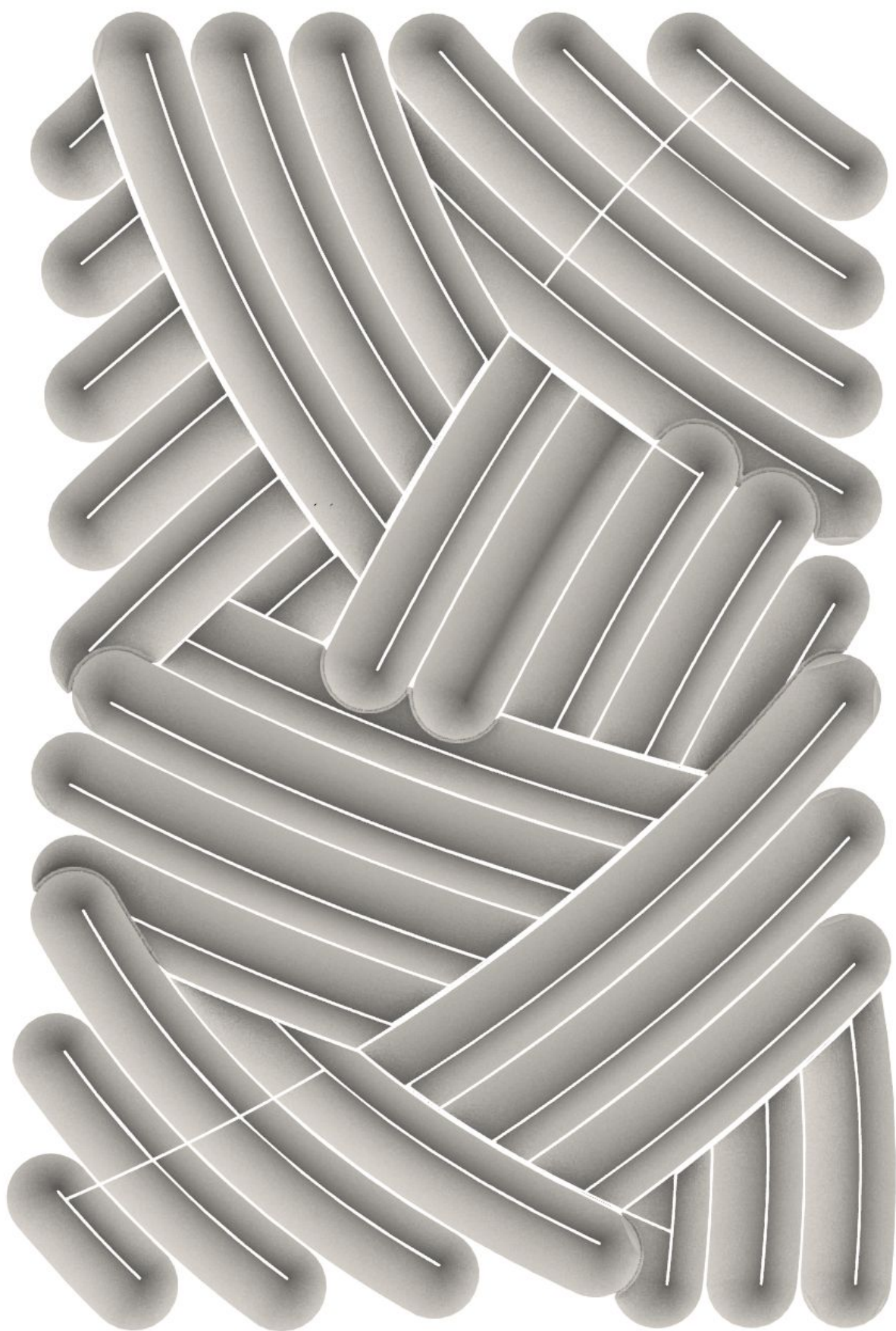
Morszczyn pęcherzykowaty (*Fucus vesiculosus*) jest glonem należącym do gatunku brunatnic. Jest krzaczasto rozgałęziony, z pęcherzami pławnymi, które umożliwiają utrzymanie pionowej pozycji pod wodą i unoszenie się na jej powierzchni oderwanych fragmentów. Miejscem jego występowania są przede wszystkim wody północnego Atlantyku oraz Oceanu Arktycznego, ale także Bałtyku. W polskiej części Morza Bałtyckiego wyginął na stanowiskach naturalnych pod koniec XX wieku, jest objęty ochroną gatunkową.

Mural jest kontynuacją badawczej pracy Blanki Byrwy poświęconej bałtyckim makroglonom. Projekt zwraca uwagę na potrzebę przywrócenia biologicznej równowagi w Bałtyku, by móc świadomie i w zrównoważony sposób korzystać z jego naturalnych zasobów.

Wizualna część pracy to ilustracyjne przedstawienie morszczynu, nawiązujące do estetyki podręczników i biologicznych preparatów. Kolor tynku zostanie uzyskany za pomocą naturalnych barwników: kurkumy i popiołu dających spektrum „kolorów ziemi”, żółci i czerwieni. Obiekt jest z założenia zmienny i nietrwały pozwoli na obserwację zastosowanego materiału w warunkach atmosferycznych, będą zmieniać się jego kształty i kolory — po pewnym czasie zniknie lub zostanie zamalowany.

Blanka Byrwa — projektantka i architektka wnętrz, absolwentka Instytutu Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej. Wyróżniona w konkursach Architektury Murator „Mieszkanie Młodego Architekta” oraz „minimum” podczas Łódź Design Festival. Jej praca — mebel z recyklingu „CHODNICZEK” została wyróżniona w konkursie Elle Decoration Młodzi na Start 2018. Współzałożycielka i prezeska Fundacji CUMY — warsztatu otwartego w Stoczni Gdańskiej — organizacji mającej na celu promocję i kultywację rzemiosła. Realizatorka warsztatów Bioplastik is Fantastik, mających na celu promocję i edukację cyrkularnej ekonomii materiałów. W projekcie odpowiedzialna za materiałoznawstwo, warsztaty z uczniami oraz produkcję bioplastiku na mural.

Abstrakcyjny relief na fasadzie wykonany z przetworzonych odpadów plastikowych.

słowa klucze farba 3D • ślad pędzla • rzemiosło

12 metrowa instalacja o tytule Comb na elewacji Lacpolu przy ulicy Polskiej. Biały budynek chłodni, mimo że usytuowany z dala od traktów uczęszczanych przez pieszych, jest dobrze widoczny z różnych punktów w mieście, między innymi z Grabówka, w którym znajdują się inne biennialowe realizacje.

Comb składa się z siedmiu elementów zaprojektowanych i wykonanych za pomocą zautomatyzowanego drukowania 3D, które przyjechały do Gdyni z holenderskiej pracowni. The New Raw często korzysta z plastikowych odpadów wyłowionych z morza — do wykonania poszczególnych części naszej realizacji użyte zostały stare liny cumowe i sieci rybackie. Pochodzenie materiału nawiązuje bezpośrednio do morskiej i portowej tożsamości Gdyni oraz Rotterdamu, w którym działa The New Raw.

Abstrakcyjne formy „udają” zamaszyste pociągnięcia pędzla, rozrzeźbiając surową bryłę budynku i potęgując wrażenie przestrzenności.

Na co dzień The New Raw projektuje rzeczy użytkowe — od większych takie jak przebiegalnie plażowe i meble miejskie po mniejsze na przykład naczynia. Na potrzeby Biennale duet stworzył elementy o typowo artystycznym, ale wciąż cyrkularnym charakterze.

lokalizacja

The New Raw — studio badawczo projektowe z Rotterdamu, założone w 2015 roku przez architektów: Panosa Sakkasa i Foteini Setaki. Założeniem było połączenie projektowania, rzemiosła i pracy maszyn, by tworzyć przedmioty z plastiku odzyskanego z odpadów. The New Raw rozwija własne techniki cyfrowego rzemiosła produkując cyrkularne obiekty z charakterystyczną warstwową strukturą. Duet testuje kolejne możliwości przerabiania plastikowych śmieci na cyrkularne obiekty.

ul. Polska 15

- 09** 19.00 • wernisaż wystawy otwierającej biennale
Wystawa, która przeprowadzi Was przez idee i proces projektowy naszych twórczyni i twórców oraz ich obiektów.
- 10** 12.00 • oprowadzanie po wystawie
- 15** warsztaty bioplastik
Podczas warsztatów z uczniami i uczennicami stworzymy alternatywę dla plastiku, bioplastik — nowy, ekologiczny materiał. Bioplastiki to tworzywa na bazie naturalnych materiałów, biodegradowalne, często wykorzystujące odpady produkcyjne. W trakcie warsztatów uczestniczki i uczestnicy będą mieli okazję zapoznać się z podstawowymi metodami wytwarzania biomateriałów oraz przetestować kilka przepisów, możliwych do zrealizowania w domowych warunkach. Efektem warsztatów będzie wykonanie próbek, które każdy uczestnik będzie mógł zabrać ze sobą oraz wykonanie elementów do muralu. Prowadząca: Blanka Byrwa
- 17** 12.00 • oprowadzanie po wystawie
- 14.00 • show 'n tell „nowy plastik”
Podczas spotkania nasi goście opowiedzą o swojej pracy z plastikiem. Uczestnicy będą mogli poznać duet twórców „Combe” The New Raw — ich filozofię pracy i kulisy procesu projektowego. Panos Sakkas i Foteini Setaki opowiedzą o swoich działaniach podczas prezentacji i odpowiedzą na pytania uczestników. Naszą gościnią będzie również Dorota Balewicz z Boomplastic. Boomplastic to zespół kreatywnych osób, które poświęcają swój czas rozwiązywaniu problemu zanieczyszczenia świata plastikiem. Łączy kompetencje z obszaru wzornictwa przemysłowego, technologii przemysłowych oraz recyklingu, aby wspierać właściwą gospodarkę plastikiem.

19.00 • spotkanie z Felixem Pfäffli

Twórca inspirowanego estetyką tablic drogowych muralu, założyciel studia Feixen, wykładowca grafiki w Lucernie (Fachklasse Grafik) poprowadzi spotkanie, podczas którego opowie o swojej pracy i idei przyświecającej Studiu Feixen oraz o projekcie realizowanym w ramach Biennale.

spacery po tegorocznych realizacjach

Wraz z końcem września, kiedy biennale realizacje zaistnieją w przestrzeni publicznej, poprowadzimy Was ich szlakiem. Terminy spacerów pojawią się na naszych mediach społecznościowych.

Rurales 3

Kolejna część zapoczątkowanej w 2015 roku serii dokumentującej podróże działania twórców sztuki miejskiej, odwiedzających i tworzących na obszarach wiejskich. Obecny krótki metraż, skupiony wokół rodzącej się relacji gospodarz-artysta i szukania wspólnego języka, powstawał w zachodnio-południowym krańcu Polski w Górach Izerskich. Film, w odróżnieniu od poprzednich części, jest czarno-biały i nagrany w przywodzącym na myśl reportaży zdjęciowy standardzie 4:3.

Reż. Kuba Goździewicz

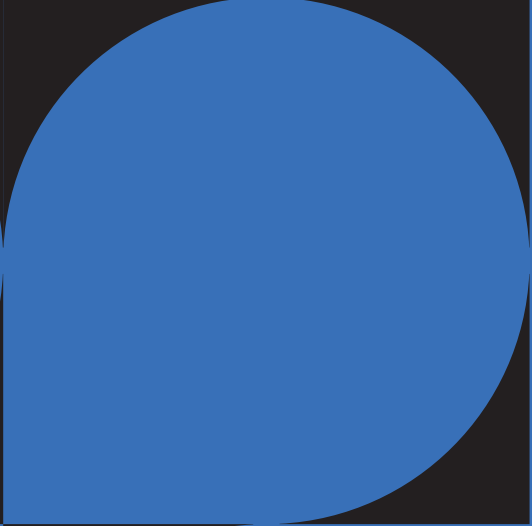
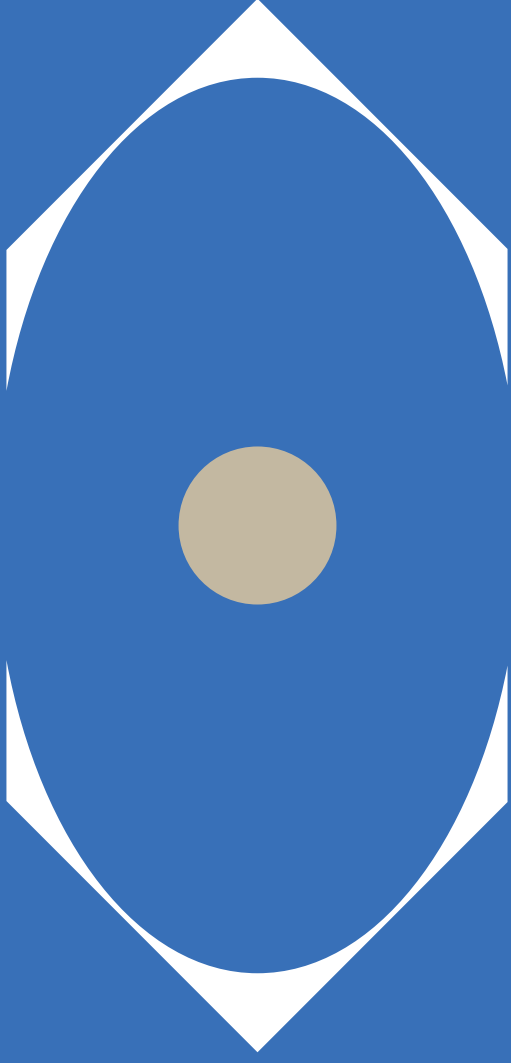
Push

Ceny mieszkań wystrzeliły w górę. I choć posiadanie miejsca do życia jest prawem człowieka, to na mieszkanie w mieście stać niewielu. Kto i w jaki sposób na tym zyskuje? Jakie są sposoby odwrócenia tego trendu? Film pokazuje mechanizmy stojące za jednym z najbardziej niepokojących zjawisk zurbanizowanego świata.

Reż. Fredrik Cертten

Informacji o datach, godzinach i miejscach pokazów oraz spacerów szukaj w sekcji Wydarzenia na naszym Facebooku.

Basen VII

Basen VI

Basen V

Basen IV

PORT

GRABÓWEK

1

2

3

Kacłubowców

Budowniczych

Stoczniowców

Dokowa

Janka Wiśniewskiego

Grabowa

Morska

M. Beniowskiego

Kapitańska

H. Kołłątaja

Janka Wiśniewskiego

Cdynia Główna

lokalizacje
realizacji

● **las**
Olia Hordiienko
okolice
ul. Kapitańskiej

● **mieszkanie**
Malwina Konopacka
Jacek Walesiak
TBA

1 **port**
thonik
ul. Kadłubowców

3 **morze**
Blanka Byrwa
ul. Grabowo 10 | SP 17

2 **tranzyt**
Studio Feixen
Grabowo 4

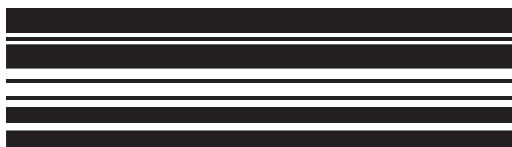
4 **materiał**
The New Raw
ul. Polska 15

36 **Traffic Design**
HQ, galeria, spotkania
ul. Żeromskiego 36

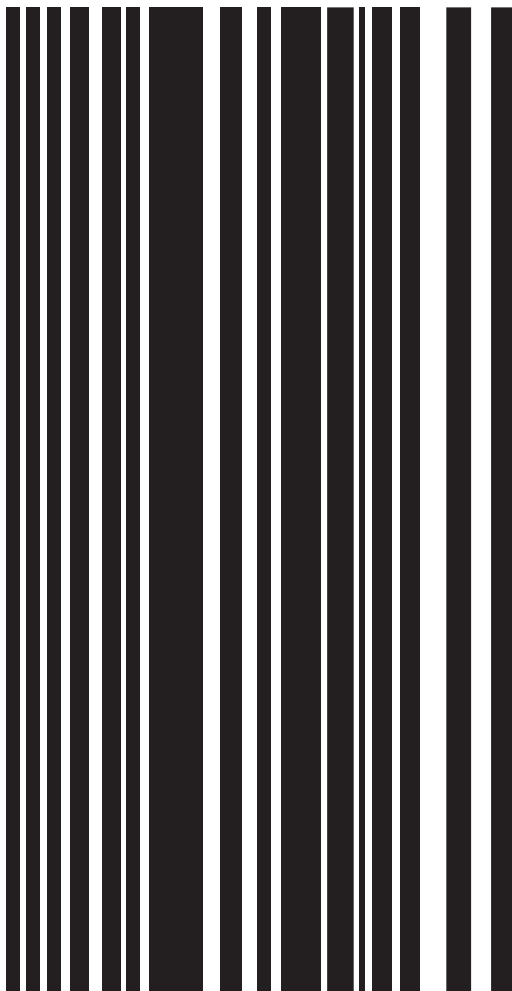

line-up

sponsorzy

Studio Feixen [CH]
Olia Hordiienko [UA]
Jacek Walesiak
Malwina Konopacka [PL]

The New Raw [NL]
Studio Thonik [NL]
Blanka Byrwa [PL]

organizator

traffic design

GDYNIA

Flügger farby

Kingdom of the Netherlands

WINCENT
WILL A

LCSB.pl

wydrukowano w **upprint**